

Szentmise olvasmányai – Húsvét 3. vas. (A) 04.19.

Idén 400 éves az első, teljes nyomtatott magyar nyelvű katolikus – Káldi – Biblia.

KEZDŐÉNEK (Zsoltár 65,1-2)

Ujjongjatok Istennek, minden földek, mondjatok nevének éneket, dicsőségét dicsérve zengjétek, alleluja!

KÖNYÖRGÉS

Istenünk, te úgy akartad, hogy néped szüntelenül vigadozzék, mert visszaadtad lelke fiatalságát. Engedd, hogy akik most a fogadott fiúság dicsőségének örvendeznek, a biztos remény örömeivel várják a feltámadás napját. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké.

OLVASMÁNY az Apostolok Cselekedeteiből (2,14.22-28)

Lehetetlen volt, hogy a halál fogva tartsa.

Pünkösöd napján Péter a tizenegy kíséretében előlépett, és hangos szóval így beszélt: „Zsidó férfiak és Jeruzsálem egész népe! Figyeljétek és hallgassátok meg szavamat! Izraelita férfiak, fontoljátok meg e dolgokat! A názáreti Jézust az Isten igazolta előttetek, amikor, mint tudjátok, általa hatalmas csodákat és jeleket vitt végbe köztetek. Ezt az embert ti az Isten előre elhatározott terve szerint kiszolgáltattátok, és gonosz kezek által keresztre feszítettétek, majd megöltétek. Isten azonban feloldotta a halál bilincseit és feltámasztotta őt. Lehetetlen is volt, hogy a halál fogva tartsa, hiszen Dávid így jövendölt róla: Szemem előtt az Úr mindenkoron, ő áll jobbomon, meg nem inoghatok. Örvend a szívem, az ajkam énekel, és testem is békében nyugszik el. Lelkemet a holtak honában nem hagyod, hogy Szented romlást lásson, nem akarod. Az élet útját mutatod meg nekem, színed előtt örülni gyönyörűségem.” *Ez az Isten igéje.*

VÁLASZOS ZSOLTÁR 15,1-2a és 5.7-8.9-10.11 (1 D2. tónus)

Válasz (V): Az Élet útját * mutatod, Uram, nékem.

Istenem, oltalmaz engem, mert BENned bíztam! * Azt mondom Uramnak: „Istenem TE vagy nékem.” / Isten az én osztályrészem és SORsom kelyhe: * örökségemet TŐle várom. (V)

Áldom az Urat, mert tanácsot Adott nekem, * éjjel-nappal erre tanít SZÍvem mélye. Mindenkor Istent tartom SZEmem előtt; * jobbomon ő áll, semmi TŐl sem félek. (V)

Örvend a szívem, és DALT zeng a lelkem, * sőt testem is meg NYUGszik bízva. Mert nem hagyod lelkem az ALvilág mélyén, * és testemnek rom LÁS nem árthat. (V)

Megmutatod nekem az Élet útját, * és a végtelen boldogságot, midőn szent ORcád látom. / Gyönyörűségre HÍVtál engem, * jobbod mellett SZÜnet nélkül. (V)

SZENTLECKE Szent Péter apostol első leveléből (1,17-21)

Krisztusnak, a szeplőtelen báránynak drága vére váltott meg titeket.

Szeretteim! Szent félelemmel éljétek földi zarándoklástok idején, ha Atyának hívjátok őt, aki személyválogatás nélkül ítélkezik kinek-kinek tettei szerint. Hiszen tudjátok jól, hogy

nem veszendő ezüstön vagy aranyon váltottak meg titeket az atyáitok által rátok hagyott, értéktelen életformától, hanem Krisztusnak, a hibátlan és szeplőtelen báránynak drága vére árán. Őt Isten előre kiválasztotta már a világ teremtése előtt, de csak az utolsó időkben jelent meg, miattatok. Általa hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halottak közül, és megdicsőítette, hogy higgyetek és reméljete Istenben. *Ez az Isten igéje.*

ALLELUJA (Lukács 24,32 – 6. tónus)

Urunk Jézus, tárd fel az ÍráSOK értelmét, * hadd lángoljon a szívünk, midőn TAnítasz minket!

EVANGÉLIUM Szent Lukács könyvéből (24,13-35)

Amikor a kenyeret megtörte, felismerték.

Húsvétvasárnap ketten a tanítványok közül egy Emmausz nevű faluba mentek, amely, Jeruzsálemtől hatvan stádiumra (két-három óra járásnyira) fekszik. Útközben megbeszélték egymás között mindazt, ami történt. Míg beszélgettek és vitatkoztak, egyszerre maga Jézus közeledett feléjük, és hozzájuk szegődött. Ők azonban nem ismerték meg őt, mert látásukban akadályozva voltak. Jézus megkérdezte őket: „Milyen dolgokról beszélgettetek egymással útközben?” Erre szomorúan megálltak és egyikük, akit Kleofásnak hívtak, ezt válaszolta neki: „Te vagy talán az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudja, mi történt ott ezekben a napokban?” Ő megkérdezte: „Miért, mi történt?” Azok ezt felelték: „A názáreti Jézus esete, aki szóban és tettben nagyhatású próféta volt Isten és az egész nép előtt. Főpapjaink és előljáróink kiszolgáltatták őt, hogy halálra ítéljék, és keresztre feszítsék. Pedig mi azt reméltük, hogy ő váltja meg Izraelt. Azóta, hogy ezek történtek, már három nap telt el, és néhány hozzánk tartozó asszony megzavart bennünket. Hajnalban a sírnál voltak, de nem találták ott a holttestét. Azzal a hírrel tértek vissza, hogy angyalok jelentek meg nekik, akik azt állították, hogy él. Közülünk néhányan el is mentek a sírhoz, és úgy találtak mindent, ahogyan az asszonyok mondták, őt magát azonban nem látták. Jézus erre így szólt: „Ó, ti oktalanok, késedelmes szívűek! Képtelenek vagytok hinni abban, amit a próféták jövendöltek! Hát nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?” Aztán Mózesen kezdve valamennyi prófétából megmagyarázta, ami az Írásokban őróla szól. Közben odaértek a faluhoz, ahová tartottak. Úgy tett, mintha tovább akarna menni. De azok marasztalták és kérték: „Maradj velünk, mert esteledik, és lemenőben már a nap.” Betért tehát, hogy velük maradjon. Amikor asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, áldást mondott, megtörte, és odanyújtotta nekik. Erre megnyílt a szemük, és fölismerték. De ő eltűnt előlük. Akkor azt mondták egymásnak: „Ugye lángolt a szívünk, amikor útközben beszélt hozzánk, és kifejtette az Írásokat?” Még abban az órában útra keltek és visszatértek Jeruzsálembe. Ott egybegyűlve találták a tizenegyet és társaikat. Azok ezzel fogadták őket: „Valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak!” Erre ők is elbeszélték, mi történt az úton, és hogyan ismerték fel Jézust a kenyértörésben. *Ezek az evangélium igéi.*